

ikke kan møde og udføre sin Funktion, og den ærede Ordfører vil vist ogsaa give mig Ret i, at man har ikke i en eneste af de Paragraffer, han har anført, navnlig §§ 64 og 74 i Valgloven, skænket det Tilfælde en eneste Tanke, at der kunde indtræde Dødsfald. De Ord, der findes i disse Paragraffer, som jo handle henholdsvis om de højstbeskattede, altsaa de umiddelbare Vælgere, og om de egentlige Valgmandsvalg, tyde paa, at man slet ikke har haft Dødsfald for Øje. Hvis en Valgmand ikke kan give Møde, skal der affordres ham en Erklæring, staar der, men man kan jo ikke affordre en død Mand en Erklæring. Der staar i § 74, at der skal affordres ham en Erklæring, der staar udtrykkeligt, at naar han ikke afgiver gyldig Undskyldningserklæring, skal der tilstilles ham Valgbrev. Maa jeg spørge den ærede Ordfører: Vilde der være nogen Mening i, at man skulde tilstille en død Mand Valgbrev, det maatte da gaa igennem Tyren, havde jeg nær sagt, der tog ham paa Hornene. Det gælder baade om de umiddelbare Vælgere og Valgmandsvalgene, med andre Ord, mine Herrer, det er det mærkværdige, at baade i Valgloven af 1849 og Valgloven af 1867, have vore vise Forgængere aldeles ikke foreskrevet noget om det Tilfælde, at der indtraadte Dødsfald, uagtet der har været saa store Jurister som baade Ørsted og Krieger med til at udarbejde det Forslag, for ikke at tale om de store Jurister i 1867. Man har slet ikke tænkt sig Muligheden af, at en Valgmand eller umiddelbar Vælger kunde gaa hen og dø i den Tid, der ligger imellem Listens Berigtigelse og Landstingsvalget, og mig forekommer det, at det vilde være særlig uretfærdigt og ubilligt over for de højstbeskattede, de umiddelbare Vælgere, hvis man der slet ikke vilde tage Hensyn til Dødsfald. De Herrer ville jo vide, at denne Berigtigelse af Listen over de umiddelbare Vælgere, hvor der tillige laves en Suppleantliste, vil i mange Tilfælde kunne komme til at foregaa Maaned — i det foreliggende Tilfælde i det mindste en Maaned — før Landstingsvalget. Nu er der jo en hel Del ældre Medborgere mellem disse højstbeskattede, det vil vel i Reglen være ældre Herrer med svageligt Helbred, og jeg forudsætter nu, at der kommer en Epidemi paa Egnen, der rydder op mellem disse højstbeskattede, saa vil der, naar man har en hel Maaned, være Tid nok til at berigtige Listen, da man har en Suppleantliste, som man ligefrem kan tage af, og der staar ikke

en eneste Ting i Valgloven, der forhindrer den naturlige Ting, at naar en Mand er død og derved gaaet ud af Sagaen, saa skal han remplaceres med en anden. den ganske naturlige Ting, som man følger i andre Forhold. Derfor vilde det være en særlig Uretfærdighed mod de højstbeskattede, de umiddelbare Vælgere, hvis man vilde acqviescere ved at sige: nu er Listen endelig berigtiget, og saa skal der ikke kunne gøres nogen Forandring, om de saa dø i Skokkevis, vi gøre ingen Forandring heri. Jeg opfordrer den ærede Ordfører til at paapege et eneste Ord i §§ 74 eller 64 eller i nogen anden Paragraf i hele Valgloven, hvoraf det kan udledes, at der ikke, naar der indtræder et Dødsfald, kommer den ganske naturlige Ting frem, at man i Stedet for den Mand, der gaar op til den anden Verden, faar en til at remplacere ham. Det gør man altid. Der er allerede blevet bemærket, at der ikke staar noget i Grundloven eller Valgloven om, at naar en Rigsdagsmand dør, skal han remplaceres i Valgperioden. Der er ingen Tvivl om, at saadan skal det være; der vælges en ny Mand, selv om der kun er kort Tid tilbage af Funktionstiden; men det er der jo talt nok om. Med Hensyn til Hornstrupvalget tror jeg, at det baade af Hensyn til Valgmandsvalgene og af Hensyn til de umiddelbare Vælgere vilde være urigtigt at udelukke den Regel, at naar en Valgmand dør, skal der stilles en i Stedet. Og hvad skulde være Grunden til, at man ikke remplacerer den døde? Der staar i Valgloven, at Listen over de højstbeskattede skal inden 8 Dage før Valgmandsvalgene tilstilles Sogneraadet. Hvorfor? Fordi de almindelige Vælgere ikke skulle risikere at komme til at stemme paa en af de højstbeskattede. Men naar nu Manden er død — eller dør bagefter, saa stemmer man ikke paa ham. Man maatte have stor Ringeagt for Vælgerne, hvis man troede, at de ville stemme paa en død Mand til Rigsdagsmand. Det er der ikke Tale om, der er altsaa intet forskertset derved; enten han dør før Valgmandsvalgene eller senere, og der er Tid til at sætte en anden i hans Sted, saa gør man det.

Jeg skal ikke tale videre om Valget paa Endelave. Det var jo rent galt. Der er blevet sagt mig, at den eneste Grund, som disse Sogneraadsmlemmer, der forestod Valget, havde til at bære sig ad, som de gjorde, var, at de vilde hjem og spise til Aften. Da en Vælger saa bebrejdede dem, at de lukkede Butikken Kl. 6½ eller